

PAŘÍŽSKÉ OHLEDNUTÍ

Jako na honpače – takový je osud tohoto podivuhodného článku, který byl nejdříve určen ke zveřejnění, poté se vlivem koronavirové infekce ocitl na okraji skartovačky, aby se nakonec stal vlajkovou lodí naděje lepších zítřků, v němž alespoň na Přímce zcela jistě – věří všichni. A nejvíc ti, kteří se do Paříže podívali možná jako jedni z posledních z našeho regionu.

Onen zájezd – dodneska stále nepřístupné francouzské metro – se uskutečnil nedávno, ale z pohledu situace, která teď vládne nemocné planetě, to vypadá, že proběhl v neskutečném dávnověku, kdy se vše zdálo v pohodě.

Když studenty znojemské Přímky dopravila do Paříže cestovní kancelář, nikdo netušil, že pro ABC Tours zanedlouho hraniční zápora zamílí směrem dolů. A to na dlouhou – a v tuto chvíli zatím neodhadnutelnou – dobu.

Oněch čtyřiapadesát študáků, čtyři pedagogové a dva řidiči napěchovali své zavazadla do dálkového autobusu s velkým žlutým slonem a vyrazili do města snů země Galského kokouta. Slon jako symbol moudrosti přece přináší štěstí.

Nikdo tenkrát neměl tušení, že za několik měsíců nastanou okamžiky, kdy všem účastníkům zůstanou toliko vzpomínky, které

nebudou možno hned tak brzy zopakovat, třebaže by si to všichni přáli.

Když se teď dívám na fotografii Eiffelovy věže, kterou jsme po odjezdu ze Znojma spatřili hned druhý den, uvědomuji si, jak cenné a vzácné byly – a doufám, že zanedlouho zase budou – naučné zájezdy pořádané znojemskou Přímou. "Říká s odstupem času učitelka PhDr. Taťána Hanzalová.

Skupiny se tehdy ujal velmi schopný a pohotový průvodce Lukáš Hekert, jenž zaslíbeně seznamoval s programem pobytu v Paříži už během cesty. Kdo ví, jaké jsou jeho průvodcovské osudy v současnosti? Doufejme, že se ke své profesi brzy vrátí...

Vzpomenout právě nyní, čeho jsme byli tenkrát očitými svědky, má smysl pouze v tom, že všichni doufáme, že oněmi očitými svědky zase co nevidět budeme, až se život navrátí do normálu, prorokuje zamýšleně Taťána Hanzalová.

Tenkrát Znojňáky nemohla mt-

Vzpomínka Přímky na lepší časy coby nadějný příslib, že se vrátí

nout a také neminula především slavná katedrála Notre-Dame, z níž čnělo k nebesům jen varovné torzo. Možná jako memento toho, co postihlo celý svět za nějakou dobu, kdy mnohá torza zůstala rozseta po celém globu a jen tak se nezahojí...

Aby se tehdy studenti necítili v Paříži tak osamocení a ztraceni, doprovázel je pedagogický dohled ve složení Mgr. Květoslava Pykalová, Mgr. Michaela Dohnálková a Zuzana Svobodová.

"Všichni jsme vyrazili směrem k Eiffelovce, kterou jsme dle vlastního

uvážení prozkoumali zádky i zblízka, poněvadž originální selfiečko nad Paříží prostě nemá chybu. Vzápětí nás čekal akční přesun pařížským metrem, návštěva Invalidovny a v Latinské čtvrti jsme zakončili putování ochutnávkou francouzské kuchyně," vzpomíná na jedinečné zážitky studentka Karla Hrzáková.

Nelze nakořknout do Paříže, aniž by se člověk vrátil nepoznamenaný místy, kudy kráčíla historie. Purnodexeni ovšem zůstává, že v jistém slovu smyslu se ora nadmíru zdařilá návštěva francouzského hlavního města může stát vlivem koronavirového šílenství historii rovněž. A to tím spíš, že nikdo nemá tušení, jak dlouho na legendární Montmartre nevstoupí noha turistova, kdy se zase rozzevučí nad davem člověčích hlav zvony Sacré Coeur anebo kolikrát ještě musí vyjít slunce nad opuštěnými záhonky zámeckého parku ve Versailles...

"Všechny tyto krásy jsme tenkrát vnímali plnými doušky stejně, jako vůni kávy a tamních specialit. Někteří z nás se ještě nechali unést okamžikem a svezli se na historickém kolotoči. Začalo se pomalu stmívat, a to byla ta správná chvíle pro prošťelku lodi po Seině. Prohlídka osvětlené Paříže z paluby výletní lodi byla pro většinu z nás jedním z nejsilnějších okamžiků celého zájezdu," vzpomíná studentka Natálie Wyczawská.

Poslední den byl pro Znojňáky přelomový.

Poněkud rafinovaný režisér věci nevyzpytatelných jim totiž dopřál návštěvu kouzelného světa zvaného Disneyland, plného pohádek, křesťanských postavicek a rádec všeho podivuhodného, co čítá návštěvu tohoto koutu Paříže nezapomenutelnou...

Jako kdyby jim onen režisér mlčky naznačoval, že nebezpečná realita světa vezdejšího, která je čeká po návratu domů, bude nahony vzdálena všemu čaromágnu, co je v Paříži tak okouzleno...

„Definitivní tečku za naším putováním udělal naprosto nepopsatelně fascinující závěrečný ohňostroj. Precizně synchronizované pestré barevné rachejtě, osvětlené vodotrysky, promítání nejznámějších a nejslavnějších animovaných filmů Disneyho studia, a to vše podkreslené nezapomenutelnými melodiemi. No, prostě pohádka," vzpomíná Mgr. Michaela Dohnálková.

Ještě než studenti a pedagogové Přímky Paříž opustili, stačilo vzkázat podmanivému francouzskému hostiteli Brzy na shledanou!

Jako dlouho však bude trvat ono Brzy, dnes nedokáže odhadnout nikdo. Jistě však častává, že v tomto okamžiku nedoufá v návrat do normálu nikdo upřímnější, než účastníci tohoto podmanivého zájezdu.

-KIT- (PI)

